

Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
6.Fkf.174/2018/12. szám

A ...i Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. szeptember 19. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A társtettesként elkövetett emberrablás büntette és más bűncselekmények miatt ... vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a ...i Törvényszék, mint a fiatalkorúak bírósága 2018. március 21. napján kihirdetett 50.Fk.933/2016/177. számú ítéletét ... I.r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú bíróság kötelezi ... I.r. vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 27.000,- Ft (huszonhétezer) Forint bűnügyi költség megfizetésére.

Indokolás:

A ...i Törvényszék, mint a fiatalkorúak bírósága a 2018. március 21. napján kihirdetett 50.Fk.933/2016/177. számú ítéletével ... vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb. az 1978. évi IV. törvény 175/A. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő társtettesként elkövetett emberrablás büntetében és az 1978. évi IV. törvény 323. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő zsarolás büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül, mint különös visszaesőt- 4 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy az I. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Az I. rendű vádlott által őrizetben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte.

... II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb., az 1978. évi IV. törvény 175/A. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő társtettesként elkövetett emberrablás büntetében, ezért -halmazati büntetésül- 1 év 6 hónap fiatalkorúak fogháza büntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a II. rendű vádlott a próbaidő alatt pártfogó felügyelet alatt áll.

... III. rendű vádlottat 3 rb., a Btk. 190. § (1) bekezdés a.) pontjába ütköző és aszerint minősülő társtettesként elkövetett emberrablás büntette miatt -halmazati büntetésül- 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett arról, hogy a III. rendű vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén a büntetés kétharmad részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

... IV. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 190. § (1) bekezdés a.) pontjába ütköző és aszerint minősülő társtettesként elkövetett emberrablás büntetében, ezért -halmazati büntetésül- 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezése szerint a IV. rendű vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén a büntetés kétharmad részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható. A IV. rendű vádlott által őrizetben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe- annak végrehajtása esetén- beszámítani rendelte.

... vádlottal, ... II.r. vádlottal, ... III.r. vádlottal és ... IV.r. vádlottal szemben külön-külön 4.875.000,- Ft összegben vagyonek Kobzást rendelt el. A nyomozás során lefoglalt és korábban a BRFK T-.... számú bűnjeljegyzékén, jelenleg a ...i Törvényszék Bűnjel Csoportjánál Bj..... számú bűnjeljegyzéken 1-33. tételszám alatt kezelt okiratok lefoglalását megszüntette és azokat a lefoglalást szenvedőnek rendelte kiadni. Egyetemlegesen kötelezte a vádlottakat 204.201,- forint, míg ... vádlottat külön további 545.870,- Ft, ... II.r. vádlottat külön további 522.705,- Ft és ... IV.r. vádlottat külön további 505.470,- Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő ügyész a kihirdetett ítéletet mind a négy vádlott vonatkozásában tudomásul vette. Az I.r. vádlott és védője az ítélettel szemben felmentésre irányuló fellebbezést terjesztett elő, míg a II.r. vádlott és védője, a III.r. vádlott és védője, valamint a IV.r. vádlott és védője az ítéletet tudomásul vette. Az elsőfokú ítélet ... II.r. vádlott, ... III.r. vádlott és ... IV.r. vádlott tekintetében a kihirdetés napján jogerőre emelkedett és a fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

Az I. rendű vádlott védője utóbb csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását, melyben elsődlegesen védence felmentését, másodlagosan a büntetés enyhítését indítványozta. Álláspontja szerint az ítéleti tényállásban az I.r. vádlott bűncselekményben betöltött szerepe és az, hogy bűncselekményt követett el, kétséget kizáróan nem került bizonyításra. Nem vitatta, hogy ... I.r. vádlott a lányával beköltözött a ... utcai ingatlanba, ugyanakkor érvelése szerint nincs arra bizonyíték, hogy ő szorgalmazta volna a II.r. vádlott és **sértett3** közötti kapcsolat kialakítását. Kifejtette, hogy **sértett2** az ítéleti tényállással ellentétben nem tartózkodott huzamos ideig az ingatlanban, így az állítólagos bűncselekmény elkövetésekor sem lakott ott. Ennek fényében érthetetlen, hogy hogyan tudták volna **sértett2**t naponta felpozni, bántalmazni, szobájába bezárni, kényszeríteni bármire, így többek között a Sz.Gy. névalírási megtételére a szerződésen. Hivatkozott arra, hogy **Sz.Gy.** ... szám alatti ingatlan megvételével kapcsolatban **sértett1** úgy nyilatkozott, hogy annak megvételét B.J. szorgalmazta, ő hajtotta fel és ajánlotta megvételre nászajándékként. Érvelése szerint amennyiben B.J.-nek érdekében állt volna, hogy ezt az ingatlant megszerezze, úgy az ingatlan tulajdonosaként nem **sértett1**ot, hanem saját magát igyekezett volna bejegyeztetni. Figyelemre méltó körülménynek tartotta, hogy a ... utcai ingatlan eladására akkor került sor, amikor ... a tulajdonossal, Sz.Gy.-el folytatott telefonbeszélgetés követően lépéseket tett az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés törlésére. Felhívta a figyelmet arra is, hogy id. **sértett1** csak akkor hivatkozott a kényszerítésre, fenyegetésre, amikor a nyomozóhatóság csalás és közokirat-hamisítás büntette miatt gyanúsítottként hallgatta ki. Hivatkozott arra, hogy amennyibenék az ingatlan vételárát kívánták volna megszerezni, életszerűen a vételár átadása után megvárták volna **sértett1**ot a ügyvédi iroda előtt. Álláspontja szerint a ... utcai ingatlan gyors értékesítését nem erőszak és fenyegetés, hanem inkább **Sz.Gy.** tulajdonos felbukkanó hozzátartozója válthatta ki. Kifejtette, hogy a XIX. kerület ... utca 42. szám alatti lakás megvásárlásával kapcsolatban a vádlottak -köztük az elhunyt B.J. is- egybehangzóan adták elő vételi szándékukat, az **sértett2**val kialakított vételárat, azt, hogy készpénzátadás történt **sértett2** részére. Egybehangzóan hivatkoztak arra is, hogy miután az ügyvéd szabályos adásvételi szerződést nem tudott készíteni, maguk készítettek egy iratot, mely az eljárás elhúzódása miatt, nem pedig a vádlottaknak betudható okból nem került elő. Hangsúlyozta, hogy a vádlottak álláspontját támasztja alá az a tény is, mely szerint az elhunyt saját nevében fizette a lakást terhelő banki tartozás egyes részleteit. Id. **sértett1****sértett2** **sértett3** elrablásával kapcsolatban utalt arra, hogy a sértetti tanúk elmondásán kívül egyéb bizonyíték nem áll rendelkezésre. A ... utcai ingatlan környékéről a sértettek által hivatkozott nagy számú gépjárműről és a nagy számú cigány személy hangoskodásáról nem tettek bejelentést a szomszédok annak ellenére, hogy I. rendű vádlott elmondása szerint már az égve hagyott villany miatt is feljelentették. Utalt arra is, hogy nem sikerült megtalálni az eljárás során azt az idős hölgyet sem, akihez **sértett1** a hivatkozása szerint

bemenekült. Életszerűtlennek tartotta, hogy **sértett3** nem győződött meg arról, hogy őt ténylegesen bezárták, azon állítását pedig, miszerint őt étlen-szomjan tartották, saját maga cáfolta, hiszen azt adta elő, hogy vizet kapott Gy.-től és a dolgát is el tudta végezni. **sértett3** vallomásának valóságtartalmát megkérdőjelezte az okból is, hogy bár azt állította, hogy a..... utcai lakásból nem engedték ki, sőt, minden iratát és a telefonját is elvették, ennek ellenére rendszeres kapcsolatot tudott tartani telefonon édesanyjával, illetve rendszeresen járt beszélőre a bátyjához. Utalt arra, hogy a sértettek nem vállalták a vádlottakkal való szembesítést, sőt, tanúvallomásukat a vádlottak kizárásával tették meg, ez pedig a vádlottak védekezését megnehezítette. Sérelmezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte enyhítő körülményként az I. rendű vádlott időközben bekövetkezett betegségeit, azt, hogy állandó pszichiátriai gyógyszeres kezelés alatt áll, valamint hogy egy kiskorú gyermekről gondoskodik. Mindezekre figyelemmel elsődlegesen az I.rendű vádlott felmentését, másodlagosan a rendkívüli időmúlásra, valamint a vádlott betegségére figyelemmel a büntetés enyhítését kérte.

A ...i Fellebbviteli Főügyészség a BF.1113/2016/4. számú átiratában azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben. Kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le, az ügy megítéléséhez szükséges bizonyítékokat beszerezte és kellően megindokolta, hogy a vádlottak tagadásával szemben mely bizonyítékokra alapította a teljes mértékben megalapozott tényállását, továbbá indokolási kötelezettségének is eleget tett. Hangsúlyozta, hogy nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy ... vádlott nem csupán különös visszaeső, hanem korábban is ugyanilyen bűncselekményt követett el, ugyanis 2000. szeptemberében társával megkísérelte megszerezni az idült alkoholizmus talaján kialakult elmebetegségben szenvedő, és ezért cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezett Sz.A. ingatlanát. A bíróság ezért őt csalás büntette és közokirat-hamisítás büntette miatt 1 év 4 hó börtönre ítélte. A cselekmény kiemelkedő tárgyi súlyára, az I. rendű vádlott társadalomra veszélyességére és arra figyelemmel, hogy a sértetteknek a bűncselekmények után több mint 3 évig bujkálniuk kellett, a kiszabott büntetés enyhítésére nem látott lehetőséget.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbezését fenntartotta. A fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtett álláspontját megismételve és összefoglalva elsődlegesen a vádlott felmentésére, másodlagosan a büntetés enyhítésére tett indítványt. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a 2009-ben elkövetett bűncselekmények tekintetében részletes bizonyítási eljárást folytatott le, amelynek azonban korlátját képezte az időmúlás. A zsarolás büntetével kapcsolatban kifejtette, hogy azt, hogy az I. rendű vádlott és annak családja erőszakkal és fenyegetéssel akarták megszerezni a lakást, cáfolta **sértett3** vallomása, mely szerint miután az édesanyja bokatörést szenvedett, elköltözött a ... utcai lakásból az akkori kapcsolatához. Utalt arra, hogy a vádlottak ... ügyvéd közreműködésével kívánták volna az adásvételi szerződést megkötni, illetőleg a vádlottak védekezését erősítette álláspontja szerint, hogy az elhunyt hónapokig fizette a lakásra felvett hitel törlesztő részletét. Mindezeket mérlegelve véleménye szerint a zsarolás büntetnének elkövetése nem állapítható meg. Az emberrablás büntetével kapcsolatban is megismételte a fellebbezés írásbeli indokolásában foglaltakat.

Az I. rendű vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a ...i Ítéletábra az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (9) bekezdésében foglaltak alapján korlátozott terjedelmében bírálta felül. A felülbírálat nem terjedt ki a fellebbezéssel nem érintett vádlottakra vonatkozó ítéleti rendelkezésekre.

Felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyalása során az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta. Helyesen járt el akkor, amikor a Be. 292. § (2) bekezdése alapján -hivatalból- **sértett1** id. **sértett2** **sértett3** I tanúk kihallgatásának tartamára a tárgyalóteremből eltávolította a vádlottakat, mert jelenlétük őket a kihallgatásuk során zavarta volna. A következőes bírói gyakorlat szerint a tárgyalásról a tanú kihallgatásának tartamára eltávolított vádlott joga nem sérül, ha a tanú vallomását utóbb a jelenlétében ismertetik (BH. 2007. 284) Ezen vádlotti jogok érvényesülését maradéktalanul szolgálta az, hogy a vádlottak távollétében felvett vallomásokat a 2017. február 23., 2017. május 9. és 2017. július 13. napján tartott folytatólagos tárgyalásokon az elsőfokú bíróság felolvasta. A vádlottak a felolvasott vallomásokra észrevételt is tettek, a védekezéshez való jogukkal maradéktalanul élhettek. Egyebekben sem a vádlottak, sem a védők nem kifogásoltak eljárási szabálysértést.

Az elsőfokú tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást körültekintően, nagy alapossággal folytatta le. A releváns bizonyítékokat megfelelően értékelte, sőt, további bizonyítékokat is beszerezett, megkereséseket fogyanatosított, **sértett3** vonatkozásában igazságügyi elmeorvos és pszichológus szakértőt rendelt ki. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is példaértékűen tett eleget, ennek keretében a bizonyítási indítványok elutasításának is kellő indokát adta.

Az I. rendű vádlott a nyomozás során gyanúsítottként tett vallomásában, valamint a tárgyaláson egyaránt tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Érdemi védekezést terjesztett elő, mely szerint ők megvásárolták Ábraháméktól a ... utcai lakást, erről adásvételi szerződés nem, azonban írásbeli megállapodást kötöttek, ami azonban az időmúlás miatt már nem volt fellelhető. Utalt arra, hogy az adásvételt támasztja alá, hogy az elhunyt egy ideig fizette a lakás után felvett hitel törlesztőrészletét. Az I. rendű vádlott tagadta, hogy az sértett család bármely tagjával szemben erőszakot, fenyegetést alkalmaztak, illetve hogy őket elrabolták volna.

Nem tévedett a ...i Törvényszék, amikor a tényállást a vádlottak, így I. rendű vádlott tagadásával és védekezésével szemben **sértett2**, id. **sértett1**, **sértett3** és ifj. **sértett** vallomására, további tanúvallomásokra, valamint az iratismertetéssel a bizonyítás anyagává tett okirati bizonyítékokra alapította. A másodfokú bíróság álláspontja szerint nyomatékos figyelmet érdemel az a körülmény, hogy jelen büntetőeljárás nem a sértettek feljelentése alapján indult, ebből az következik, hogy még a történetek ellenére sem kívántak a vádlottaknak indokolatlanul ártani. Ezen túlmenően megállapítható, hogy a sértettek gyakorlatilag az egész eljárás során önmagában is következőes, de egymással is összhangban lévő vallomást tettek az ügy megítélése szempontjából releváns tények tekintetében. A vallomások közötti kisebb ellentmondások értékelésekor helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság, ezek az ellentmondások nem voltak olyan súlyúak és lényegesek, amelyek cáfolták volna a sértettek szavahihetőségét. Az elsőfokú bíróság azonban ítélete történeti tényállását nem csupán a sértetti vallomásokra alapította, hanem feltárta azokat a bizonyítékokat, amelyek ezen vallomásokat alátámasztották, egyben a vádlotti védekezést cáfolták. A rendelkezésre álló, 2009. október 29-én **sértett3** I, míg id. **sértett1** vonatkozásában 2009. szeptember 29-én készült orvosi dokumentáció, az okmányirodától beszerezett igénylőlap, illetve jegyzőkönyv egyértelműen erősítették, igazolták a sértettek által előadottak valóságtartalmát. Az elsőfokú bíróság nagy figyelmet szentelt annak, hogy az időmúlás miatt megritkult bizonyítékok körét tágítsa és igen alaposan vizsgálta a sértettek szavahihetőségét is. Megkísérelte felkutatni a sértetti vallomásokban hivatkozott K.K.-t is, akihez id. **sértett1** a vallomása szerint a bántalmazását követően bemenekült. Ez a kutatás is eredményre vezetett, az eredménye pedig szintén a sértetti elmondást támasztotta alá, mert igaz ugyan, hogy a személyt már felkutatni nem lehetett, hajléktalanként szerepel a

nyilvántartásokban, azonban az tényként volt megállapítható, hogy vádbeli időben valóban az id. **sértett1** által közölt utcában élt.

Az elsőfokú bíróság ítélete 10. oldal második bekezdésétől a 23. oldal második bekezdéséig rendkívül körültekintően és részletesen értékelte az általa megismert bizonyítékokat, ennek során logikai hibát nem vétett és meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlottak, illetve az I. rendű vádlott védekezését fogadta el a tényállás alapjául. Mindezek alapján ítélete 5. oldal 4. bekezdésétől a 9. oldal utolsó bekezdéséig terhelő történeti tényállást állapított meg.

A felmentésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

Megállapítható, hogy az I. rendű vádlott és védője fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékra nem hivatkoztak. A fellebbezés a Be. 593. § (2) bekezdésében írt felülmérlegelés tilalmába ütközik, a Be. 594. § (1) bekezdése alapján nem nyílt meg a lehetőség a bizonyítás felvételére és az iratok alapján sem lehetett más tényállást megállapítani, ezért a fellebbezés eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, mindenben mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a ...i Ítéletábra, mint másodfokú bíróság a felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont le következtetést az I. rendű vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság, hogy a Btk. 2. § (1) bekezdésében írtak alapján az I. rendű vádlott tekintetében az elkövetéskor hatályos jogszabályt, az 1978. évi IV. törvényt (Btk.) alkalmazta. Ekörben az elsőfokú bíróság indokolását azzal kell kiegészíteni, hogy az elkövetéskor hatályos büntető törvénykönyvet kell alkalmazni az okból is, mivel az elbíráláskor hatályos büntető törvény 190. § (2) bekezdés a) és d) pontjai már minősítő körülményként értékelik a tizennyolcadik életévét be nem töltött személy sérelmére, illetve a felfegyverkezve történő elkövetést. E tények a jelen tényállásban rögzítésre kerültek. A vád tárgyává tett emberrablás minősített esetének a büntetési tételkerete az elkövetéskor hatályos Btk. rendelkezéseivel szemben már nem 2-8 évig, hanem öt évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztés lenne, ha a bíróság a cselekmény elbírálásakor hatályos büntető törvényt alkalmazná.

Nem tévedett a ...i Törvényszék, amikor ... vádlott bűnösségét 3 rb., az 1978. évi IV. törvény 175/A. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő tártettesként elkövetett emberrablás büntetében és az 1978. évi IV. törvény 323. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő zsarolás büntetében állapította meg. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú tanácsnak az ítélet 23. oldal utolsó bekezdésétől a 24. oldal 2. bekezdéséig kifejtett jogi indokait. Az I. rendű vádlott azzal a magatartásával, hogy az **sértett1**-l szembeni élet és testi épség elleni fenyegetéssel a lakás elhagyására, így átadására kényszerítette az ott ifj. **sértett1**, mint tulajdonos jogán lakó **sértett1-t** **sértett3-t**, az elkövetéskor hatályos, a Btk. 323. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés d) pontja szerint minősülő zsarolás büntetét, míg azzal a magatartásával, hogy a társaival id. **sértett1-t**, **sértett2-t**, valamint **sértett3-t** tettestársaival együtt személyi szabadságukban korlátozták, és az

elengedésüket a vagyoni követelés kiegyenlítésétől, a ... utcai ingatlanból befolyt vételár átadásától tették függővé, megvalósította 3 rendbeli, az elkövetéskor hatályos Btk. 175/A. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő társtettesként elkövetett emberrablás büntettét. A cselekmények jogi minősítése a BH. 2001. 413., BH 2006. 274. és a BH 2013.263. számú döntésekben is megjelenő ítélkezési gyakorlatnak megfelelő.

Az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket és nem tévedett, amikor az I. rendű vádlottal szemben a Btk. 85. § (1)-(3) bekezdésében írt halmazati szabályok, továbbá a különös visszaesőkre vonatkozó, a Btk. 97. § (1) bekezdésében rögzített szabályok felhívásával a Btk. 83. § (1) bekezdése alapján szabadságvesztés büntetést szabott ki, valamint a Btk. 54-55. § alapján a közügyek gyakorlásától eltiltotta. Az elsőfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának meghatározásakor maradéktalanul értékelte az I. rendű vádlott javára figyelembe vehető enyhítő körülményeket, különösen az időmúlást, amikor a kiszabható középértéktől eltért. A törvényi minimumot csekély mértékben meghaladó szabadságvesztés az, ami a Btk. 37. §-ban írt büntetési célok elérésére alkalmas, különös figyelemmel arra is, hogy az I. rendű vádlott korábban is egy ingatlan megszerzése céljából követett el bűncselekményt. Az I. rendű vádlott személyben rejlő társadalomra veszélyesség miatt ennél csekélyebb tartalmú büntetés kiszabása a másodfokú bíróság álláspontja szerint sem lenne elégséges, hogy az I. rendű vádlottat visszatartsa attól, hogy a jövőben bűncselekményt kövessen el.

A ...i Törvényszék, mint a fiatalkorúak bírósága ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért az elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A ...i Ítéltábla végzése a Be. 606. § (2) bekezdésén, míg a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 613. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2018. szeptember 19.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette hb. százados sk.
előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
bíró

A ...i Törvényszék ítélete I. rendű vádlott vonatkozásában jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2018. szeptember 19.

. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke
a kiadmány hitelül: